

אותם שנים פרוכים זהב. שפספס
הוא לימין, הזהב לשמאל.
ושבעה מיני זהב נכללים בו.
המראה השביעי - כמראה
הקשת אשר יהיה בענן. מי הענן?
זה החסד שעולה שבעים ושנים,
ובו פא הקדוש פרוף הוא בעב
הענן בעבור ישמע העם (בשבא)
לדבר עם משה. ובו יש שבעים
ושנים שהוא חסד, נראית קשת
שהיא צדיק בגוניה המאירים,
שהם שלשה גונים של שלשה
אבות, ובו הם נכללים. ומשום
זה נאמר בצדיק ויכלו, שעולה
שבעים ושנים, שבו נכללים
שלשת האבות, שנאמר בהם
בפ"ל מכל פ"ל. ובאלו שלשת
הגונים, וראייתה, את השכינה,
לזכר ברית עולם.

שהצדיק הוא האלף הששי, היום
הששי. ונוסע בימין, שהוא חסד
כולל שבעים ושנים, ובשכילו
נאמר (דניאל יב) ואתה לך לקץ
ותנוח, בצדיק, ותעמד לגרלה
לקץ הימין. שהוא הימין, שבו
(ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב
ה' ציון. ונוסע בע"ב של העמוד
האמצעי, שבו (בראשית א) ויהי
מבדיל בין מים למים. ובשכילה
נאמר ללבי גליתי, ולמלאכי
השרת לא גליתי. ללבי גליתי,
ולאיברי לא גליתי. (חסר פאן) (נראה
שקץ) יש בכל דור ודור פפי
זכיותיהם, בכל מורה הדור פפי
שרב הדור נוטים אחריו. ואם
החטאים מתרבים עליה - אמר
רבי חייא, הגאלה (נדיחית) עד הדור
האחרון. ומשום זה כל הקצין
פלו, והפל תלוי בתשובה
ובזכיות של המדות של כל דור
ודור.

אבר קץ והזמן ששם הקדוש

פרוץ הוא לא תלוי בזכיות ובמדות של כל דור ודור, אלא בו

לשמאלא. ושבע מיני דהבא אתפלילן ביה.
חיוו שביעאה, כמראה הקשת אשר יהיה
בענן. מאן עננא, דא חסד דסליק ע"ב,
ובה אתא קודשא בריך הוא בעב הענן, בעבור
ישמע עמא (כדאתא) למללא עם משה. ובהאי
שבעין ותריין דאיהו חסד, אתחזיא קשת
דאיהו צדיק בגונוי נהירין, דאנון תלת גונון
דתלת אבהן, ובה אתפלילן. ובגין דא אתמר
בצדיק ויכלו, דסליק שבעין ותריין, דבה
אתפלילן תלת אבהן, דאתמר בהו בפ"ל מפ"ל
כ"ל. ובאלין תלת גונון וראייתה, לשכינתא,
לזכר ברית עולם.

הצדיק איהו אלף שתיתאה יום הששי. ונטיל
בימינא דאיהו חסד פליל שבעין ותריין,
ובגינה אתמר (דניאל יב יג) ואתה לך לקץ ותנוח,
בצדיק, ותעמד לגרלה לקץ הימין, דאיהו
ימינא דבה (ישעיה נב ח) פי עין בעין יראו בשוב
ה' ציון. ונטיל בע"ב דעמודא דאמצעיתא,
דבה (בראשית א ז) ויהי מבדיל בין מים למים,
ובגינא אתמר ללבי גליתי ולמלאכי השרת לא
גליתי. ללבי גליתי ולאברי לא גליתי. (חסר פאן)
(נראה דקוץ) אית בכל דרא ודרא פפום זכון דילהון.
בכל מארה דדרא פפום דרב דרא נוטים
אבתרה. ואם חובין מתרפין עליה, אמר רבי
חיא, (אדתייא) פרקנא עד דרא אחרא. ובגין דא
כל הקצין פלו, וכלא תליא בתיובתא ובזכון
דמדות דכל דרא ודרא.

אבר קץ וזמן דשוי קודשא בריך הוא, לא
תליא בזכון ובמדות דכל דרא ודרא,

אלא ביה תליא, הדא הוא דכתיב (ישעיה מח יא)
למעני למעני אעשה, (יחזקאל כ ט) ואעש למען

פרוץ הוא לא תלוי בזכיות ובמדות של כל דור ודור, אלא בו